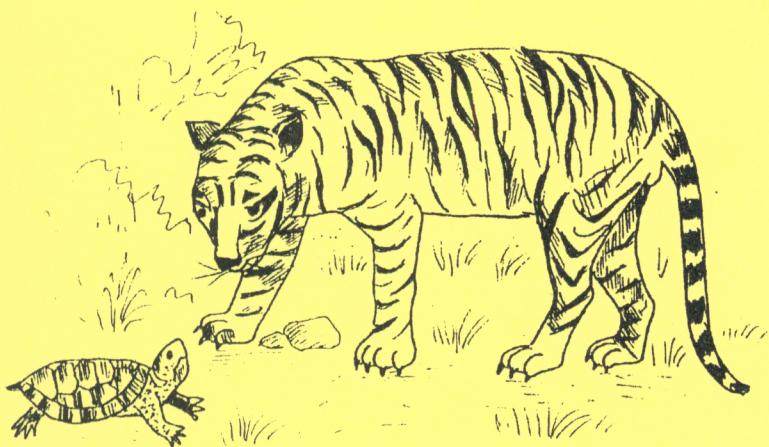

Bao - 1

ស្រីង យ៉ាទ់ ត្បូង អំប្លា អន់តោក

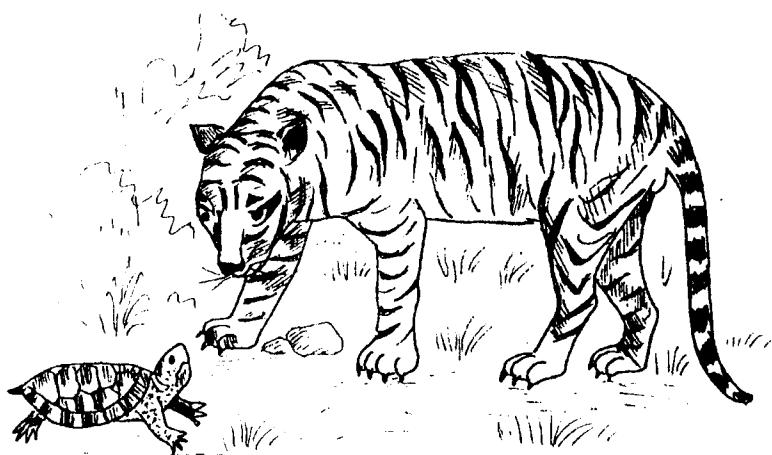
ស្រីង ខាង នីង អណ្តើក

ជោយ លោក ចោរ កុម្ភ

International Co-operation
for Cambodia

ប្រើង យ៉ាទ់ត្បឹង អំប្លា អន់តេក

ប្រើង ខាងក្រោម និង អណ្តុក្រ

ដោយ លោក ច៊ីត់ ពុមា

International Co-operation
for Cambodia

ខេះគិតាស្សរកទីប្រើនប្រាកដមួយ
សំរាប់អ្នកសារ និងសំណងការសាស្ត្រ
ខេះខេត្ត នៅពី
បាន៖ តុលាកែវ ៦០ ភ្នំពេញ
ថ្ងៃ ៧ មករា ២០០១
បាន៖ តុលាកែវ ៩២
និងគិតាស្សរកទីប្រើនប្រាកដមួយ
ប្រចាំខែ មិថុនា ២០០១
ស្មមាត់ ៩៣ មករា ២០០១
ស្មមាត់ ៩៤ មករា ២០០១

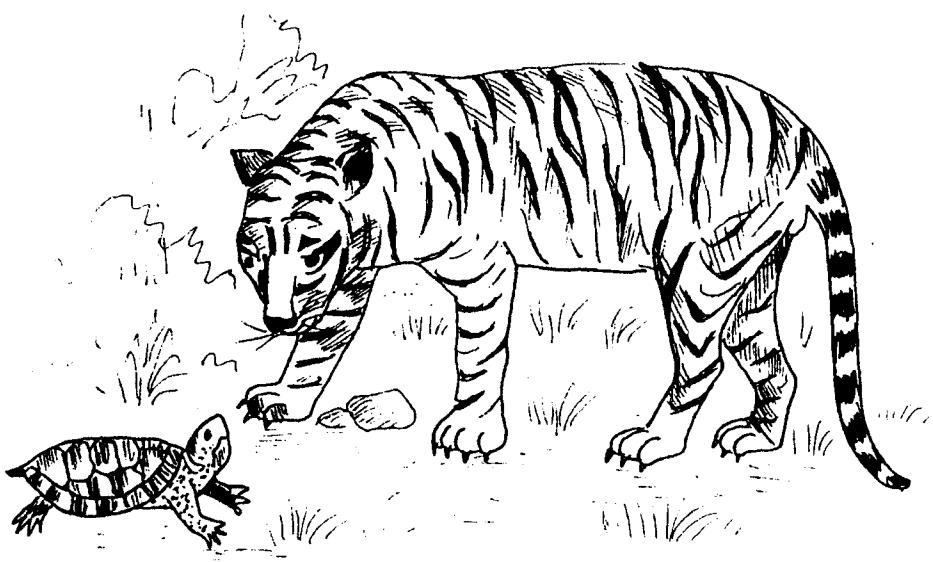
អង្គារ សិបការ

International Co-operation for Cambodia
P. O. Box 612
Phnom Penh, Cambodia

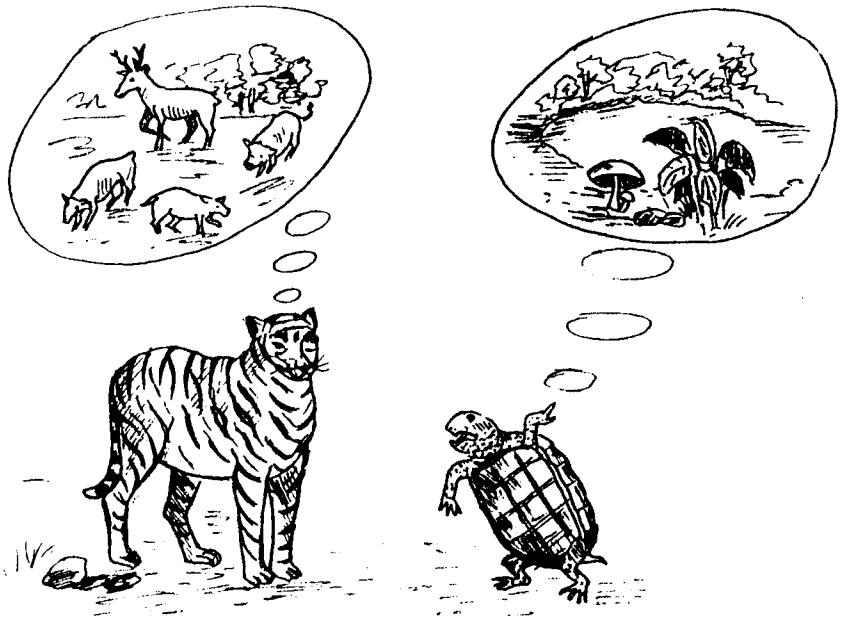
Folk tale written in the Brao language of Ratanakiri Province, Kingdom of Cambodia. 60 copies printed, January 2001. First trial edition. For more information or more copies contact the above address.

ပီပီ ပျော်မှုယ် နှိမ့်ခြား ဖွံ့ဖက် မာန်
တာ ပါးတ ပေါ်မှုယ် အူးပြော် ဖွံ့ဖက် တော်
ပန်း၌ ပြီး ပီး ဖြို့ကြ မာရာ မြား ဟန့် ။

តើម បីង នៅ យើត់ ត្បី ៗ ឡើ ដក
 ជាង ចា ឡើ ជូល អន់តែក ឥងបារ
 ទ្វួន ៤ នៅ យើត់ ត្បី ៗ ឡើ ឥងា៖ «អូុទ
 អន់តែក អើយ! ត្រូវ ឥង់ អង់ងាំយ ហេ
 ហចា ឡើ អើន ដើហេ ត្រូវ ឥង់ នៅ? »

អន់តៅក ត្រូវឈរ យ្យែនេះ «បុរីយ ណាត់ ចិត្តា
 នៅ នៅ អើន ទាក់ ឬ អង់ដោយ កត់ នៅ អចា
 បី៖ អុច ធនាត់ នៅ អចា ណាត់ នៅ អង់តៅក នៅ ឬ
 ជំហាន ជី៖ អង់ដោយ ជំហាន ឡើ នៅ? »
 «បុរីយ ណាត់ នៅ នៅ ពិភាគ អើន ជីរ ជំហាន ជួយ
 ត្រូយ ធនាត់ នៅ អចា បី៖ បនី៖ ធនាត់ នៅ អចា
 ណាត់ នៅ នៅ » ឬ អន់តៅក ឡើ ត្រូវឈរ៖ «ហវ៉ាក
 ឡើយ! នៅ តែ ស្មើ អុម ប្រើយ នៅ នៅ » ឬ

យើត់ត្រូវឡើងដុងអន់តែកឡើងមានជាតិ
 គ្វេ យើត់ត្រូវឡើងត្រូណីរំ «អន់តែកពី
 សូវីអុមនៅ ។ ជាតិ ពាយឱ បោន់ទីត្រូចាប់
 ភាង ខ្សោយ អង់ង់យ ឡើងអើនដីបា» ។

អន់តៅក ឡើង ត្រូវឈរ៖ «យើក ពាណិជ្ជ យើត
តួ ហន់ទីត អន់នូរ ឡាង លីរ ដឹង នៅ
អន់ណារ អន់ទីត» ។

តៅម បីង ដឹង យើត តួ ដឹង ឡើង ទីត
ហបីង បីង ប្រី៖ លីរ ដឹង យើត តួ ។ ឡើង
មីង៖ «បាត់ ងាយ អន់តៅក ថា តែ ម្នាចីត នៅ
នៅ? យើក បាត់ ដឹង ថា អន់ណារ អន់តៅក
ហន់ទីត» ។

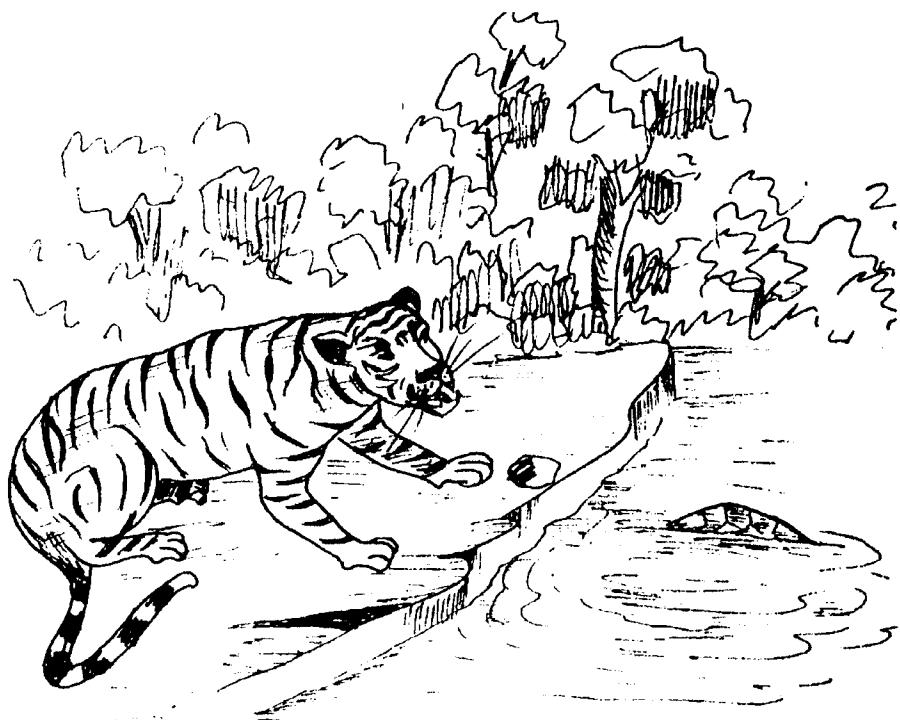
អន់តេក នៅ ចាក់ កិច ។ ឡើ ឈាន់ ដំប្បា
 អីន នឹង ឡើ ឌីត អាំ យើត់ ត្រូ ។ ឡើ ភ្លាឃ់
 ឈាត ។ នឹង អន់តេក ឡើ ឌីត ឃង ។ ឧប
 ពាសត វីយ ឃង ។ ឧប នឈាយ ក្រក
 ឃង ។ ឧប សសក់ ប្រុក ឃង ។ ឧប សសក់ ប្រួយ
 ឃង ។ ឧប សសក់ ជួយ ឃង ។ ឧប សសក់
 អ្វីរ ប្រី ឃង ។ ឧប សសក់ ត្រូ ។

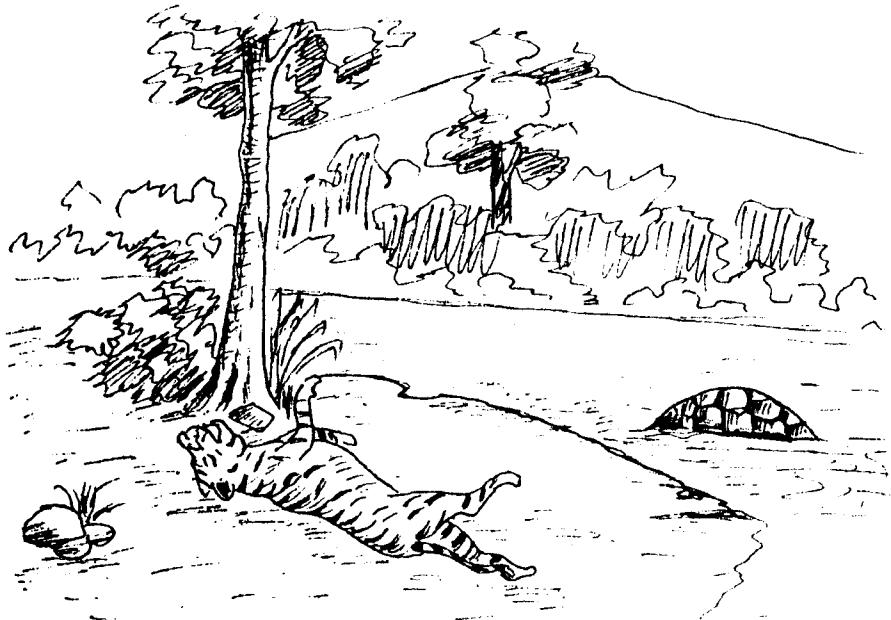
យ៉ាត់នីង ឡើត អន់តោក ឡើខ្លួន ត្បូរ
សក់នីង ឈាម ឡើមាំ ដី អន់តោក
លូរ នឹង ឡើវិប័យ កញ្ចូច អន់តោក លូរ នឹង
ឡើហាន់ខិម អន់តោក ទិន បុរៈ តោ ពេន ។

នៅ យើត ត្បី ។ នៅ ឡើ វាប់ ណាត
ពោរ អន់តោក ទិត ប្រី៖ ណាត តែ ជោត
ព្យាក ឡើ៖ អន់តោក ហពោរ ហើត តោម ឡង
ឡើ តែ អន់តោក ណាត ដក បាត់ទី ។

នៅ អន់តេក ឡើ ម៉ាង៖ «យើក ហប្បទ
 ដើ អ តត់ បាត់ ពេ ឯុញ្ញ កដែត អ
 ហំហរីច និ ហរីច ជីង ហរីច ទូ៖ ហំចា
 លូរ នៅ ឯុះ អ ហំពលូរ ទិន ជាក» ។

នៅ យើត់ ត្បឹង នៃ ឡើ គីន អំប ណាត់ ឡើ
 ព្រីវ ម៉ាត អន់តេក នៅ ។ នៅ យើត់ ត្បឹង ណាត
 ឡើ យើរ ប្រើយ គុះ អន់តេក នៅ សារ ឡើ
 យើរ ប្រួយ តែ ជាន់ អូម នៅ ឡើ ហាន់ ឡើ បង
 តេក ប្រួយ អន់តេក បាត់ទៅ ។

រៀបចំខ្លួនអណីក

១. កាលពីព្រឹងនាយ មានសុទ្ធតាចំមួយបានចេញដែរកសិកាមត្រក្បៃដឹង
ស្ថិជាបីដូចតារាងនឹងវាលើផ្ទុ ។
២. ដល់ពេលនោះ មានថ្វីមួយ ខ្លាចំបានដែលរោចនាការបារមាមដឹង
ត្រក្បៃ ឬដើរដល់ពាក់កណ្តាលដូរ ន្ទាប់ពេកវាបានដូចបន្ទិងសុទ្ធមេណីក
មួយរៀងចំ ។ ខ្លាចំបានស្ថិជាអណីក៖ «ខ្សែអណីក! តើវាលីថ្វីដឹង
បានសុខីខែ៖ ព្រឹងជាងគេ? » ។
៣. អណីកធ្វើយេះ «បាន! របស់អ្ន កើតុសុទាំងអស់ សូមវិភ័យការម៉ែន
ខ្ញុំសុំដោរ» ។ អណីកបានស្ថិជាលារីរោះ «ចុះឯងវិញ តើរបស់អ្នខែ៖
ដឹងឯងចូលចិត្តជាងគេ? » ខ្សែកើតុធ្វើយេរិភ័យេះ «ខ្លាយឱ្យដោះសុំព្រឹង
ជាងឯងដឹង យឱ្យសុទាំងពីមនុស្ស សង្ក្រប់ប្រើប្រាស់ឱ្យសាន្តរៀងឯង
ក្នុងត្រ កើតុយឱ្យសុទាំងអស់» ។ ពេលដឹងលខ្លាឯិយាយរួច អណីកខិះ
និងខ្លាចំខ្លាំងណាស់ អណីកកើតិយាយទៅលារីរោះ «ឯងកុហកខ្ញុំ ឱ មិន
ធ្វើខ្លាឯឱ្យដឹង» ។
៤. ខ្សែអណីកចាប់អកាយខ្លួនដូច្នេះ កើតិយាយណាស់ ពីយាបានធ្វើយេរិ
អណីក៖ «ខ្សែអណីក! ឯងមិនធ្វើយឱ្យដឹងមែនទេ? ហើយពីរយឱ្យដឹងត្រូវ
ប្រមូងឆ្លាម៉ឺន តើអ្នកណាសុំព្រឹងជាងអ្នកណា» ។

៥. អណ្តិតក៏ដ្ឋីយបច់ខ្លាំង «តម្បរវាន ឯងច្បារកុទកាយយើងមិលមុន
សិន ចាំយើងកុទកាយឯង ឯងមិលត្រាយ» ។ មួយសន្តុះត្រាយមក
ខ្លាក់ចាប់ដើមកុទកាលពេញដី វួចហើយខ្លានិយាយទៅការ៖ អណ្តិត៖
«តម្បរខ្ញុំកុទរួចហើយ ដូច្នេះអណ្តិត ឯងច្បារកុទកាយយើងមិលវិញ
ម្នាច់» ។
៦. បន្ទាប់មកអណ្តិតដ្ឋីយច់ខ្លានិញ្ញោះ «អប្ប័ន្ធគុចមិន តែយើងមាន
ប្រធានាជាន់ឯង» ។ ពេលនោះអណ្តិតចាប់ដើមកុទ វាកុទជាង វា
និយាយជាង៖ «ខង់ ១ ខ្ពស់ជូនកញ្ចប់ ខង់ ២ រោមប្រើស ខង់ ៣ ខ្ពស់
រោមឃួល ខង់ ៤ ខ្ពស់រោមចូរកត្រូ ខង់ ៥ ខ្ពស់ស្វាបមានកត្រូ និង
រោមខ្លាំង» ។ អណ្តិតកុទកាលពេញដីលម្អិតកោមសត្វទាំងអស់ ។
៧. ពេលអណ្តិតកុទរួចហើយ ខ្លាទីងនឹងអណ្តិត កែលាតហកទៅ
ចាប់អណ្តិត យកទៅតោកនឹងដីមួយី តែអណ្តិតអត់ងាប់
ទេ ។
៨. ខ្លាទីងខ្លាំងណាស់ កែលាតហកទៅចាប់អណ្តិតម្នាច់ឡើង
ហើយបោះឆ្នីងទៅឆ្នីចុងឈើ តែអណ្តិតទៅតែរស់ដែល ។
៩. អណ្តិតបាននិយាយចំអន់ទៅខ្លានិញ្ញោះ «បើសិនជាងឯងចង់សម្ងាប់
យើង ឯងមិនពិចារណេ ចូរឯងទាញរាជ ទាញរាជ
ទាញរាជយើងការអស់ វួចហើយយកស្តុកនោះទៅបណ្តុះចិក
ថោល នោះយើងនឹងស្វាប់ហើយ» ។

៩០.ខ្លាងពួកអណ្តឹកនិយាយប្រាប់ខ្លួនដូចខាងក្រោម ក៏ដូចតាមអណ្តឹក
ប្រាប់ ហើយវាយកស្សាកនោះទៅបណ្តុកទីក ។ ពេលស្សាក
អណ្តឹកអណ្តុកតាមទីកបុរ វាគេដែលត្រូវឱ្យបានឡើង ខ្លាត់
ស្ថានថា អណ្តឹកនោះវាសំ វាទីងធនាសំ ក៏វត្ថេដោយតាមស្សាក
អណ្តឹកនោះយ៉ាងលើឯ៍នា ។ ពេលនោះខ្លាងវត្ថេទៅ បុរកនឹង
ដើមឈើនៅក្នុងមាតិអ្ន នោះប្រាកចំស្ថាប់ទៅ» ។